

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10531** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. А. Д., чрез адв. И. Ц. М., срещу Решение № 4162/11.09.2023 г. по НАХД № 7252/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, с което се потвърждава електронен фиш (ЕФ) Серия К, № 5510882, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат подробни съображения, сочещи, че постановеният съдебен акт е неправилен, необоснован, постановен при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е изискал всички необходими доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата по делото. В жалбата се сочи, че приложената снимка, в съответствие с Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. /Наредбата/ била неясна, поради което не можело да се извлече необходимата информация за параметрите на използвания радар. Допълва, че на посоченото място никога не е имало ограничение на скоростта, въведено с пътен знак. Излага съображения, че не е определено точното място на нарушението. С оглед на всички възражения, се иска отмяна на процесното решение на СРС и постановяване

на ново, с което електронният фиш да бъде отменен. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и за двете съдебни инстанции.

Ответникът – СДВР, оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 22.12.2021 г., в 14:16 часа, в [населено място], [улица], от [улица]към[жк], при ограничение на скоростта 40 км/ч с пътен знак В-26 за населено място, В. Д. управлявал лек автомобил „Т. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] със скорост на движение 74 км/ч, като това било установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M, № 560, като превишаването на скоростта било с 34 км/ч.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР и обжалваният пред СРС ЕФ Серия К, № 5510882 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, на касатора, в качеството му на собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Подробно са анализирани всички представени по делото доказателства, вследствие на което съдът е приел за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона размер.

Решението е правилно.

Не се споделят възраженията, че от СРС не е изисквана схема за организация на движението „за участъка от пътя, съдържащ [улица] отрязъка от 500м преди това в посока движение от С. към П.“, поради което липсвали доказателства относно наличие на пътен знак „В-26“, въвеждащ ограничение на скоростта от 40 км/ч. Съгласно чл. 8 от Наредбата при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта. На основание чл. 10, ал. 1 от Наредбата за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението, според който образец трябва да съдържа информация за пътния знак, въвеждащ съответното ограничение на скоростта. Протоколът, представен по делото, съдържа тази информация, доколкото е

посочен пътен знак „В-26”, въвеждащ ограничение на скоростта от 40 км/ч, като е приложена и снимка на въпросната отсечка, на която ясно се вижда горепосоченият пътен знак. В същото време при съставянето на протокола не са допуснати нарушения, при което същият представлява доказателствено средство и установява изложеното в него.

Неоснователни са възраженията за неяснота в приложения снимков материал, касаещ автоматизираното техническо средство. Нарушението е установено с техническо средство TFR1-M, радар TR-4D № 560, заснемащо и записващо дата и час, скорост и рег. номер на автомобила, за което бил изготвен клип № 35085, като същото било монтирано в служебен автомобил с рег. С 2184 МР. Отчетено е превишение от 37 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък. По делото са налични доказателства за техническата изправност и за одобряване типа на средството за измерване на скоростта към момента на нарушението. В чл. 4 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. е предвидено за контрол на участниците в движението по пътищата да се използват АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. За тези обстоятелства са налични писмени доказателства - Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835/24.02.2010 г, валидно до 24.02.2020 г. за мобилна система за видео контрол на нарушенията за правилата на движение тип TRF1-M и Протокол от последваща проверка № 1-39-21/30.09.2021 г. В последния изрично е отбелязано, че мобилната система идент. № 560/10 съответства на одобрения тип. В приложения по делото Протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-68268 от 22.12.2021 г. е посочена система със същите тип и номер.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение на Софийския районен съд е валидно допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева за настоящата инстанция, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4162/11.09.2023 г. по НАХД № 7252/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав.

ОСЪЖДА В. А. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.